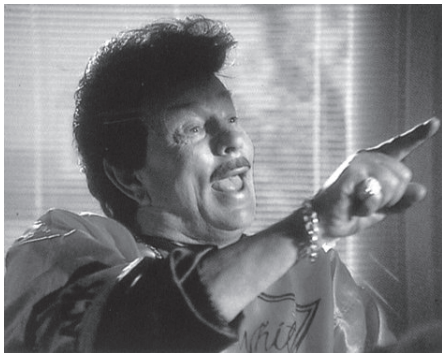

“Foutje, bedankt!”

Ik las in de krant van vorige week dat in de Verenigde Staten de 58-jarige Randolph Arledge op maandag 13 februari jl. is vrijgelaten, nadat hij 29 jaar onschuldig had vastgezeten voor een moord. Nieuw DNA-bewijs had uitgewezen dat Arledge niet degene was die in 1981 een vrouw in Texas met veertig messteken om het leven had gebracht. Een feit waarvoor hij in 1984 tot 99 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld. Een schrale troost voor Arledge: hij kan een schadevergoeding van ongeveer 1.7 miljoen euro tegemoet zien.

In november 2013 werd in Amerika de 29-jarige Ryan Ferguson ook in vrijheid gesteld, nadat hij 10 jaar onschuldig had vastgezeten in een zogenaamde ‘zwaar beveiligde inrichting’ voor een moord in 2001. Voor deze moord werd hij in 2001 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 jaar.

Niet alleen aan de andere kant van de oceaan vinden dit soort rechtsdwalingen plaats. Ik herinner u aan de Schiedammer Parkmoord. Cees B. zat vier jaar onschuldig vast en ontving om die reden van de Nederlandse overheid een schadevergoeding van ruim zes ton. Ook bij u wellicht bekend de zaak van de Haagse verpleegster Lucia de B, ten onrechte veroordeeld voor een aantal moorden, en de Puttense moordzaak in welke zaak ook onschuldigen ruim zes jaar ten onrechte in de gevangenis verbleven.

Dergelijke juridische blunders worden door Nederlandse rechters gelukkig niet vaak gemaakt. Betrokkenen kunnen, als er toch wordt geblunderd, rekenen op een schadevergoeding. Daar is ook een wettelijke regeling voor. In de meeste gevallen wordt een vergoeding toegekend van ongeveer 100 euro per dag dat er sprake was van onterechte detentie.

Het spiegelbeeld doet zich ook voor: voor een plofkrak - het opblazen met explosieven van een pinautomaat om zodoende (letterlijk) het geld uit de muur te kunnen trekken - is in december vorig jaar een man tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld door de rechtbank in Utrecht. Door een administratieve fout werd hij echter kort daarna ten onrechte weer in vrijheid gesteld. Bij de verwerking van het schriftelijke vonnis in het computersysteem van het Openbaar Ministerie, werd door een medewerker per ongeluk in plaats van “zes jaren”, “zes maanden” ingevoerd, waardoor de man enkele jaren te vroeg in vrijheid werd gesteld. Echt een geval van: “foutje, bedankt”, om met de woorden te spreken van een reclameslogan van enkele jaren geleden.

Het omgekeerde deed zich voor met een van de cliënten van mijn kantoorgenoot mr. Frank Dronkers. Deze cliënt verbleef ten onrechte circa zes weken in hechtenis op grond van een door het Openbaar Ministerie gemaakte administratieve fout. De man werd opnieuw aangehouden voor een straf die hij al ondergaan had. Na heel veel faxen en telefoontjes van ons kantoor werd de cliënt weer in vrijheid gesteld.

Er is in de situatie zoals hiervoor beschreven geen wettelijk recht op schadevergoeding. Op creatieve wijze heeft mr. Frank Dronkers voor zijn cliënt in december 2013 desondanks kunnen regelen dat de zes weken bonusdetentie ingewisseld konden worden in een andere strafzaak. De cliënt had dus in feite alvast wat weekjes cel “gespaard”, voor een ander delict. De bonuskaart voor gedetineerden is hiermee geïntroduceerd. Met recht kon deze gedetineerde uiteindelijk wel zeggen: foutje bedankt!

mr. Gijs Geertlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl